

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319200798
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319200798.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcov: 1. S. E., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX J. V. X. XXX, 2. L. E., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX J. nad X. XXX, 3. R. E.ová, rod. H., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX J. V. X. XXX, proti žalovaným: 1. Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, 2. DUPOS dražobná, spol. s r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 XXX, zastúpeného: PETKOV & Co s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 911 08 Bratislava, 3. J.. Y. N., Y... so T., o obnovu konania, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28. októbra 2019 č.k. 12Csp/27/2019-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania priznaných žalovanej v druhom rade **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej v druhom rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením priznal žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcom v 1., 2. a 3. rade. Žalovaným v 1. a 3. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 251, § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2, § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP). Uviedol, že uznesením zo dňa 8. apríla 2019 č.k. 12Csp/27/2019-45 odmietol žalobu žalobcov na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. c) a e) CSP. Keďže žalobcovia boli svojou žalobou o obnovu konania neúspešní, ich žaloba na obnovu konania bola odmietnutá, pretože bola podaná predčasne, dospel k záveru, že žalovaní mali vo veci plný úspech. Z toho dôvodu priznal žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100 %.

2. Žalobcovia podali v zákonnej lehote odvolanie voči výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanej v 2. rade a navrhovali, aby súd priznal žalovanej v 2. rade trovy konania vo výške 0 eur. Dôvodili ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Poukázali na ustanovenie § 257 CSP a rozhodnutia Ústavného súdu SR zo dňa 08.12.2011 sp.zn. II. ÚS 563/2011-14 a Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.01.2012 sp.zn. 6M Cdo 5/2011. Tvrdili, že sú spotrebitelia, a teda sú slabšou stranou. Súd prvej inštancie má preto vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci. Rovnako bol povinný poskytnúť spotrebiteľovi čo najväčšiu mieru ochrany jeho práv garantovaných hmotným právom. Namietali, že rozhodnutie bolo v rozpore so zákonom aj v rozpore s konceptom SR ako materiálneho právneho štátu. Citovali ustanovenia základných princípov CSP. Uviedli, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie sa relevantne vysporiadať so splnením všetkých zákonných predpokladov, čo zanedbal a tak je konanie v tejto právnej veci v rozpore s viacerými právnymi normami ako ústavného, tak aj jednoduchého práva.

3. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade sa k odvolaniu žalobcov písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranami sporu, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné, a preto uznesenie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania priznaných žalovanej v 2. rade ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 8. apríla 2019 č.k. 12Csp/27/2019-45 odmietol žalobu na obnovu konania z dôvodu, že bola podaná predčasne, pretože konanie sp.zn. 16Csp/69/2018 nebolo právoplatne skončené. Po právoplatnosti uznesenia o odmietnutí žaloby rozhodol napadnutým uznesením o trovách konania.

7. Odvolací súd posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle súdom prvej inštancie aplikovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania priznanej žalovanej v 2. rade je vecne správne. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že v dôsledku odmietnutia žaloby na obnovu konania mali žalovaní v konaní plný úspech, preto dospel k správne záveru, že žalovaná v 2. rade má nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa s uvedeným záverom stotožnil, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoje uznesenie v napadnutej časti v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov uznesenia v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Na zdôraznenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania priznaných žalovanej v 2. rade odvolací súd dodáva, že vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá sa skúma čo do právneho základu a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) je charakteristická pre sporové konania a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť úspešnej strane sporu trovy konania, ktoré jej vznikli. Procesný úspech sa určuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. V predmetnom konaní sa žalobcovia domáhali obnovy konania, pričom ich žaloba bola odmietnutá, pretože neboli splnené zákonné podmienky na podanie žaloby na obnovu konania (§413 ods. 1 písm. c) a písm. e) CSP). Z uvedeného dôvodu bolo namieste rozhodnutie o trovách konania žalovanej v 2. rade podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže mala voči žalobcom plný úspech.

9. Žalobcovia v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie neposudzoval dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. V zmysle uvedeného ustanovenia má súd možnosť zvoliť iný záver pri náhrade trov konania, než vyplýva zo všeobecných zásad, avšak iba v prípade, že vo veci sú o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Výnimočne dôvody môžu spočívať tak v okolnostiach danej veci, alebo v okolnostiach na strane strán sporu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. V predmetnom konaní okolnosti hodné osobitného zreteľa preukázané neboli. Ako bolo vyššie spomenuté súd prvej inštancie odmietol žalobu na obnovu konania, ktorú skutočnosť žalobcovia nepopreli. Žalobcovia pred súdom prvej inštancie nežiadali aplikovať § 257 CSP, ani netvrdili a nepreukazovali existenciu okolností hodných osobitného zreteľa na ich strane, na ktoré by mohol súd prvej inštancie prihliadnúť. Navyše nepriaznivé či už majetkové alebo osobné pomery žalobcov neboli tvrdené a preukázané ani v odvolacom konaní, preto ich odvolací súd nemohol zohľadniť.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. Žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal,

keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Postupoval tak v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).